

32000L0059

2000 12 28

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 332/81

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2000/59/EB

2000 m. lapkričio 27 d.

dėl uosto priėmimo įrenginių, skirtų laivuose susidarančioms atliekoms ir krovinių likučiams

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 80 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą ⁽¹⁾,atsižvelgdami į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽³⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽⁴⁾ ir atsižvelgdami į 2000 m. liepos 18 d. Taikinimo komiteto patvirtintą bendrą tekstą,

kadangi:

- (1) Bendrijos aplinkos politika siekiama, kad būtų užtikrintas aukštas apsaugos lygis. Ta politika grindžiama atsargumo principu bei principais, kad žalą atlygina teršėjas ir kad reikia imtis prevencinių veiksmų.
- (2) Viena svarbi Bendrijos veiksmų sritis dėl jūrų transporto – mažinti jūros aplinkos teršimą. Tą tikslą galima pasiekti laikantis tarptautinių konvencijų, kodeksų ir rezoliucijų, išlaikant Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijoje numatytą laivybos laisvę ir Bendrijos teisėje numatytą laisvę teikti paslaugas.
- (3) Bendrijai didelį susirūpinimą kelia jūrų ir valstybių narių pakrančių teršimas, kurį sukelia iš laivų išmetamos atliekos ir laivų krovinių likučiai; ypač ji siekia užtikrinti, kad būtų įgyvendinama 1973 m. Tarptautinė konvencija dėl teršimo iš laivų prevencijos, papildyta 1978 m. Protokolu (Marpol 73/78), reglamentuojanti, kokias atliekas iš laivų galima išmesti į jūros aplinką ir reikalaujanti, kad valstybės, tos Konvencijos Šalys, užtikrintų, jog uostuose būtų atitinkami priėmimo įrenginiai. Visos valstybės narės Marpol 73/78 konvenciją yra ratifikavusios.
- (4) Jūros aplinkos apsauga pagerėtų, jeigu būtų sumažintas laivuose susidarančių atliekų ir laivų krovinių likučių išmetimas į jūrą. Tai galima pasiekti užtikrinant geresnį

priėmimo įrenginių prieinamumą ir naudojimą ir tobulinant nustatytą įgyvendinimo tvarką. 1993 m. birželio 8 d. rezoliucijoje dėl bendros politikos užtikrinant saugą jūroje ⁽⁵⁾, be kitų prioritetinių veiksmų, Taryba nurodė gerinti priėmimo įrenginių prieinamumą ir jų naudojimą Bendrijoje.

- (5) 1995 m. birželio 19 d. Tarybos direktyvoje 95/21/EB dėl laivo saugumo, taršos prevencijos ir darbo bei gyvenimo sąlygų laivuose tarptautinių standartų taikymo laivams, atplaukiantiems į Bendrijos uostus ir plaukiojantiems valstybių narių jurisdikcijai priklausančiuose vandenyse (uosto valstybės kontrolė) ⁽⁶⁾ numatyta, kad pernelyg didelę grėsmę jūros aplinkai keliantys laivai negali išplaukti į jūrą.
- (6) Jūrų teršimo pasekmės yra tokios, kad jų įtaka neapsiriboja vienos valstybės sienomis. Pagal subsidiarumo principą pats veiksmingiausias būdas užtikrinti, kad laivams ir uostams visoje Bendrijoje būtų taikomi bendri aplinkos apsaugos standartai – imtis veiksmų Bendrijos lygmeniu.
- (7) Pagal proporcingumo principą direktyva – tai tinkamas teisinis instrumentas, nes jis nustato sistemą, pagal kurią valstybės narės aplinkosaugos standartus taiko vienodai ir privalomai bei kartu kiekvienai valstybei narei palieka teisę spręsti, kokia įgyvendinimo priemonė vidinę jos sistemą atitinka geriausiai.
- (8) Turėtų būti užtikrinta, kad būtų laikomasi galiojančių regioninių susitarimų, pavyzdžiui, 1974/1992 m. Baltijos jūros baseino jūros aplinkos apsaugos konvencijos.
- (9) Siekiant, kad teršimo prevencija būtų gerinama ir kad konkurencija nebūtų iškraipoma, aplinkos apsaugos reikalavimai turėtų būti taikomi visiems laivams, nepaisant vėlavimo, su kuria jie plaukioja, ir visuose Bendrijos uostuose turėtų būti prieinami atitinkami priėmimo įrenginiai.
- (10) Atitinkami uosto priėmimo įrenginiai turėtų atitikti naudotojų, įskaitant didelius prekybos ir mažus pramoginius laivus, ir aplinkos apsaugos poreikius, bei tais įrenginiais besinaudojantys laivai neturėtų būti gaisinami. Prievolė užtikrinti atitinkamų uosto priėmimo įrenginių prieinamumą valstybėms narėms palieka daug laisvės organizuoti atliekų priėmimą pačiu tinkamiausiu būdu ir joms leidžia, inter alia, įrengti stacionarius priėmimo įrenginius arba paskirti paslaugų teikėjus, kurie, kai atliekas reikia priimti, į uostus atgabena mobilius įrenginius. Ši

⁽¹⁾ OL C 271, 1998 8 31, p. 79. ir OL C 148, 1999 5 28, p. 7.

⁽²⁾ OL C 138, 1999 5 18, p. 7.

⁽³⁾ OL C 198, 1999 7 14, p. 27.

⁽⁴⁾ 1999 m. vasario 11 d. Europos Parlamento nuomonė (OL C 150, 1999 5 28, p. 432), patvirtinta 1999 m. rugsėjo 16 d., 1999 m. lapkričio 8 d. Tarybos bendroji pozicija (OL C 10, 2000 1 13, p. 14) ir 2000 m. kovo 14 d. Europos Parlamento sprendimas (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje). 2000 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento sprendimas ir 2000 m. rugsėjo 14 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁵⁾ OL C 271, 1993 10 7, p. 1.

⁽⁶⁾ OL L 157, 1995 7 7, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 98/42/EB (OL L 184, 1998 6 27, p. 40).

- prievolė taip pat numato prievolę teikti visas paslaugas ir (arba) įgyvendinti kitas susijusias priemones, būtinas, kad tuos įrenginius būtų galima naudoti tinkamai ir pagal nustatytus reikalavimus.
- (11) Įrenginių atitikimą galima gerinti šiuolaikiniais atliekų priėmimo ir tvarkymo planais, parengtais tariantis su atitinkamomis šalimis.
- (12) Uosto priėmimo įrenginių veiksmingumą galima didinti reikalaujant, kad laivai praneštų apie tai, kad tais įrenginiais jiems būtina naudotis. Tokiu pranešimu taip pat būtų teikiama informacija, būtina, kad atliekų tvarkymą būtų galima planuoti veiksmingai. Atliekas iš žvejybos laivų ir pramoginių laivų, kuriais pagal išduotą leidimą gali plaukti ne daugiau kaip 12 keleivių, į uosto priėmimo įrenginius galima pristatyti be išankstinio pranešimo.
- (13) Laivuose susidarančių atliekų išmetimą į jūrą galima sumažinti reikalaujant, jog visi laivai, prieš išplaukdami iš uosto, atliekas pristatytų į uosto priėmimo įrenginius. Siekiant užtikrinti, kad sklandus jūrų transporto eksploatavimas būtų derinamas su aplinkos apsauga, atsižvelgiant į pakankamą kiekį talpyklų atliekoms laikyti laive, galimybę atliekas atiduoti kitame uoste, kai nėra pavojaus, kad jos bus išmestos jūroje, ir konkrečius pagal tarptautinę teisę priimtus pristatymo reikalavimus, pirmiau minėtam reikalavimui turėtų būti galima taikyti išimtis.
- (14) Atsižvelgiant į principą „teršėjas moka“, uosto priėmimo įrenginių išlaidas, įskaitant laivuose susidarančių atliekų apdoravimo ir šalinimo išlaidas, turėtų apmokėti laivai. Siekiant apsaugoti aplinką, mokesčių sistema turėtų skatinti, jog laivuose susidarančios atliekos būtų pristatomos į uostus, o ne išmetamos į jūrą. To tikslo siekti būtų lengviau, jeigu būtų numatyta, kad visi laivai prisideda prie laivuose susidarančių atliekų priėmimo ir tvarkymo išlaidų, siekiant sumažinti ekonominės paskatas atliekas išmesti į jūrą. Atsižvelgiant į subsidiarumo principą, valstybės narės, laikydamosi nacionalinių įstatymų ir galiojančių veikimo būdų, turėtų išlaikyti teisę nustatyti, ar su faktiškai pristatytų atliekų kiekiu susiję mokesčiai bus įtraukiami į išlaidų už naudojimąsi uosto priėmimo įrenginiais padengimo sistema ir kokia dalimi tai būtų daroma. Mokesčiai už naudojimąsi tais įrenginiais turėtų būti sąžiningi, nediskriminaciniai ir skaidrūs.
- (15) Laivams, kuriuose atliekų susidaro mažiau, turėtų būti numatytos palankesnės sąlygos pagal išlaidų padengimo sistemas. Bendri kriterijai palengvintų tokių laivų identifikavimą.
- (16) Siekiant išvengti nereikalingos naštos atitinkamoms šalims, laivus, kurie plaukioja pagal tvarkaraštį ir dažnai bei reguliariai lankosi uostuose, galima atleisti nuo tam tikrų šioje direktyvoje numatytų prievolių, jeigu yra pakankamų įrodymų, kad yra priemonių užtikrinti, kad atliekos būtų pristatomos ir mokesčiai sumokami.
- (17) Krovinių likučiai į uosto priėmimo įrenginius turėtų būti pristatomi pagal Marpol 73/78 konvenciją. Marpol 73/78 konvencijoje nustatyta, kad krovinių likučiai į uosto priėmimo įrenginius būtų pristatomi tiek, kiek būtina laikantis cisternų valymo reikalavimų. Visus tokio pristatymo mokesčius turėtų apmokėti priėmimo įrenginių naudotojas, kuris paprastai nurodomas sutarties šalių arba kitais vietiniais susitarimais.
- (18) Siekiant nustatyti, ar šios direktyvos laikomasi, būtina atlikti tikslinius patikrinimus. Jų skaičius ir skiriamos nuobaudos turėtų būti pakankamos, kad būtų atgrasoma nuo šios direktyvos nesilaikymo. Dėl priežasčių, susijusių su efektyvumu ir rentabilumu, tokius patikrinimus būtų galima atlikti pagal Direktyvą 95/21/EB, kai tinka.
- (19) Valstybės narės turėtų užtikrinti reikiamą administravimo sistemą tinkamam uosto priėmimo įrenginių funkcionavimui. Pagal Marpol 73/78 konvenciją pareiškimai apie nepakankamus uosto priėmimo įrenginius turėtų būti perduodami Tarptautinei jūrų organizacijai (TJO). Ta pati informacija taip pat turėtų būti perduodama Komisijai.
- (20) Informavimo sistema aplinką teršiančių arba galinčių ją teršti laivų identifikavimui palengvintų šios direktyvos vykdymą ir būtų naudinga įvertinant jos įgyvendinimą. Pagal Paryžiaus susitarimo memorandumą dėl uosto valstybės kontrolės įsteigta SIRENAC informavimo sistema teikia daug tam tikslui būtinos papildomos informacijos.
- (21) Būtina, kad Komisijai šią direktyvą veiksmingai taikyti padėtų iš valstybių narių atstovų sudarytas komitetas. Kadangi šiai direktyvai įgyvendinti būtinos priemonės – tai bendro pobūdžio priemonės, kaip apibrėžta 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimo 1999/468/EEB, nustatančio Komisijos naudojimosi suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽¹⁾ 2 straipsnyje, jos turėtų būti priimamos pagal to sprendimo 5 straipsnyje numatytą reguliavimo tvarką.
- (22) Tam tikras šios direktyvos, neplečiant jos taikymo srities, nuostatas pagal pirmiau minėtą tvarką galima keisti, siekiant, kad būtų atsižvelgiama į Bendrijos arba Tarptautinės jūrų organizacijos (TJO) priemones, kurios įsigalios ateityje, jog būtų užtikrintas suderintas jų įgyvendinimas,

⁽¹⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Tikslas

Šios direktyvos tikslas – mažinti laivuose susidarančių atliekų ir laivų krovinių likučių išmetimą į jūrą, ypač neteisėtą, iš Bendrijos uostais besinaudojančių laivų, gerinant uosto priėmimo įrenginių, skirtų laivuose susidarančioms atliekoms ir laivų krovinių likučiams, prieinamumą ir naudojimą ir tuo skatinti jūros aplinkos apsaugą.

2 straipsnis

Apibrėžimai

Šioje direktyvoje:

- a) „laivas“ – tai bet kokio tipo jūrų laivas, plaukiojantis jūros aplinkoje ir juo laikomi kateriai su povandeniniais sparnais, transporto priemonės su oro pagalve, aparatai, galintys veikti po vandeniu ir plūdriosios priemonės;
- b) „Marpol 73/78“ – tai 1973 m. Tarptautinė konvencija dėl teršimo iš laivų prevencijos, iš dalies pakeista 1978 m. Protokolu, kuri galioja šios direktyvos priėmimo dieną;
- c) „laivuose susidarančios atliekos“ – tai visos laivo eksploatacijos metu susidarančios atliekos, įskaitant nuotekas, ir likučiai, išskyrus krovinių likučius, kuriems taikomi Marpol 73/78 konvencijos I, IV ir V priedai, taip pat su kroviniu susijusios atliekos, kaip apibrėžta Rekomendacijose dėl Marpol 73/78 konvencijos V priedo įgyvendinimo;
- d) „krovinių likučiai“ – tai iškrovus ir išvalius laivą krovinių triumuose arba cisternose likusias bet kokių krovinių liekanas, taip pat pakrovimo/iškrovimo paviršius ir nutekėjimas;
- e) „uostų priėmimo įrenginiai“ – tai bet kuris stacionarus, plūdrusis arba mobilus įrenginys, galintis priimti laivuose susidarančias atliekas ir krovinių likučius;
- f) „žvejybos laivas“ – tai bet kuris laivas, įrengtas ir naudojamas komercinei žuvų arba kitų jūros gyvųjų išteklių žvejybai;
- g) „pramoginis laivas“ – tai bet kurio tipo laivas, nepriklausomai nuo jo varytuvo tipo, skirtas sportui arba laisvalaikiui;
- h) „uostas“ – tai vieta arba geografinė teritorija, tvarkomaisiais darbais ir įranga paruoštas taip, kad iš esmės gali priimti laivus, įskaitant žvejybos ir pramoginius laivus.

Nepažeidžiant c ir d punktų apibrėžimų, „laivuose susidarančios atliekos“ ir „krovinių likučiai“ laikomi atliekomis, kaip apibrėžta 1975 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvos 75/442/EEB dėl atliekų ⁽¹⁾ 1 straipsnio a punkte.

3 straipsnis

Taikymo sritis

Ši direktyva taikoma:

- a) visiems laivams, įskaitant žvejybos ir pramoginius laivus, nepriklausomai nuo jų vėliavos, užsukantiems į valstybės narės uostą arba jame eksploatuojamiems, išskyrus visus karo, pagalbinius karo laivus ar kitus laivus, kurie šiuo metu priklauso valstybei arba kuriuos ji eksploatuoja nekomerciniais tikslais; ir
- b) visiems valstybių narių uostams, į kuriuos paprastai užsuka laivai, kuriems taikomas a punktas.

Valstybės narės imasi priemonių užtikrinti, kad laivai, kuriems pirmesnės dalies a punktas netaikomas, laivuose susidarančias atliekas ir krovinių likučius pristatytų, jei tai pagrįsta ir įgyvendinama, pagal šios direktyvos reikalavimus.

4 straipsnis

Uosto priėmimo įrenginiai

1. Valstybės narės užtikrina, kad uostuose būtų prieinami atitinkami priėmimo įrenginiai, kurie galėtų patenkinti uostu paprastai besinaudojančių laivų reikmes ir kuriais besinaudojantys laivai nebūtų gaišinami.
2. Siekiant adekvatumo, priėmimo įrenginiai turi būti tinkami, kad iš tuo uostu paprastai besinaudojančių laivų galėtų priimti laivuose susidarančių atliekų ir krovinių likučių rūšis ir kiekius, atsižvelgiant į uosto naudotojų veiklos reikmes, į uosto dydį ir geografinę padėtį, į uostą užsukančių laivų tipą ir pagal 9 straipsnį numatytas išimtis.
3. Remdamosi Tarptautinės jūrų organizacijos (TJO) nustatytomis procedūromis, valstybės narės nustato procedūras, pagal kurias valstybei, kuriai priklauso uostas, pranešama apie įtariamą uosto priėmimo įrenginių netinkamumą.

5 straipsnis

Atliekų priėmimo ir tvarkymo planai

1. Pasitarus su atitinkamomis šalimis, ypač uosto naudotojais arba jų atstovais, ir atsižvelgiant į 4, 6, 7, 10 ir 12 straipsnių reikalavimus, kiekvienam uostui parengiamas ir įgyvendinamas atitinkamas atliekų priėmimo ir tvarkymo planas. Išsamūs tokių planų rengimo reikalavimai išdėstyti I priede.

⁽¹⁾ OL L 194, 1975 7 25, p. 39. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos sprendimu 96/350/EB (OL L 135, 1996 6 6, p. 32).

2. 1 dalyje minėtus atliekų priėmimo ir tvarkymo planus, jeigu tai būtina siekiant, kad būtų užtikrintas veiksmingumas, galima rengti paisant regiono sąlygų ir atitinkamai įtraukiant kiekvieną uostą, jeigu nurodoma ar priėmimo įrenginiai būtini kiekviename uoste ir ar tie įrenginiai uoste yra prieinami.

3. Valstybės narės vertina ir patvirtina atliekų priėmimo ir tvarkymo planus, kontroliuoja jų įgyvendinimą bei užtikrina, kad bent kas trejus metus ir po didelių uosto darbo pokyčių tie planai būtų tvirtinami iš naujo.

6 straipsnis

Pranešimas

1. Į Bendrijoje esantį uostą plaukiančio laivo, išskyrus žvejybos arba pramoginius laivus, kuriais leidžiama plaukti ne daugiau kaip 12 keleivių, kapitonas tiksliai ir teisingai užpildo II priede pateiktą formą ir tą informaciją perduoda valstybės narės, kurioje tas uostas yra, tam tikslui paskirtai institucijai arba įstaigai:

- a) bent prieš 24 valandas iki atplaukimo, jeigu atplaukimo uostas yra žinomas; arba
- b) nedelsiant, kai atplaukimo uostas tapo žinomas, jeigu ta informacija yra prieinama iki atplaukimo į uostą likus mažiau kaip 24 valandoms; arba
- c) ne vėliau kaip išplaukus iš ankstesnio uosto, jeigu reiso trukmė yra trumpesnė kaip 24 valandos.

Valstybės narės gali nuspręsti, kad informacija būtų perduodama uosto priėmimo įrenginių operatoriui, kuris ją perduotų atitinkamai institucijai.

2. 1 dalyje minima informacija laive laikoma bent iki atplaukimo į kitą uostą ir pareikalavus pateikiama valstybės narės institucijoms.

7 straipsnis

Laivuose susidarančių atliekų pristatymas

1. Į Bendrijos uostą užsukančio laivo kapitonas, prieš išplaukdamas iš uosto, visas laive susidarančias atliekas atiduoda į uosto priėmimo įrenginius.

2. Nepaisydamas 1 dalies, laive susidarančių atliekų neatidavęs laivas į kitą uostą gali plaukti, jeigu iš pagal 6 straipsnį ir II priedą pateikiamos informacijos paaiškėja, kad laive esanti atliekoms skirta talpykla yra pakankama visoms laive susidarančioms atliekoms, susikaupusioms ir susikaupsiančioms laivui plaukiant numatomu maršrutu iki pristatymo uosto, laikyti.

Jeigu yra pakankamai pagrindo manyti, kad numatomame pristatymo uoste tinkami įrenginiai neprieinami, arba jeigu tas uostas nežinomas ir dėl to yra pavojus, jog atliekos gali būti išmestos į jūrą, valstybė narė imasi visų būtinų priemonių užkirsti kelią jūrinės aplinkos teršimui, jeigu būtina, reikalaujama, kad prieš išplaukdamas iš uosto laivas atiduotų atliekas.

3. 2 dalis taikoma nepažeidžiant laivams taikomų griežtesnių atliekų pristatymo reikalavimų, kurie buvo priimti pagal tarptautinę teisę.

8 straipsnis

Mokesčiai už laivuose susidarančias atliekas

1. Valstybės narės užtikrina, kad uosto priėmimo įrenginių, skirtų laivuose susidarančioms atliekoms priimti, įskaitant atliekų apdorojimą ir šalinimą, išlaidos būtų padengiamos iš laivų surenkamais mokesčiais.

2. Išlaidų už naudojimąsi uosto priėmimo įrenginiais padengimo sistemomis negali būti skatinama, kad laivai atliekas išmestų į jūrą. Šiam tikslui laivams, išskyrus žvejybos ir pramoginius laivus, kuriais leidžiama plaukti ne daugiau kaip 12 keleivių, taikomi tokie principai:

- a) visi į valstybės narės uostą užsukantys laivai, nepaisant to, ar jie naudojami įrenginiais, didžia dalimi prisideda padengiant 1 dalyje nurodytas išlaidas. Tuo tikslu galima nustatyti, kad mokestis įtraukiamas į uosto rinkliavą arba nustatyti atskirą standartinį atliekų mokestį. Mokesčius galima skirstyti, inter alia, pagal laivo kategoriją, tipą ir dydį;
- b) išlaidų dalis, kurios a punkte nurodytas mokestis nepadenigia, jeigu tokia dalis yra, padengiama pagal faktiškai pristatytų laivuose susidarančių atliekų rūšis ir kiekius;
- c) mokesčių galima sumažinti, jeigu laivo vadyba pagal aplinkos apsaugos reikalavimą, jo konstrukcija, įranga ir eksploatavimas yra tokie, kad laivo kapitonas gali įrodyti, kad laive susidaro mažesni nei įprasta atliekų kiekiai.

3. Siekiant užtikrinti, kad mokesčiai būtų sąžiningi, skaidrūs ir nediskriminaciniai bei atitiktų prieinamų ir, tam tikrais atvejais, panaudotų įrenginių ir paslaugų išlaidas, uosto naudotojai turėtų būti informuoti apie mokesčių dydį ir jų apskaičiavimo pagrindą.

4. Komisija per trejus metus nuo 16 straipsnio 1 dalyje nurodytos datos Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą, kurioje įvertina įvairių pagal 2 dalį nustatytų išlaidų padengimo sistemų poveikį jūrinei aplinkai ir atliekų srutams. Ši ataskaita rengiama kartu su valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir uostų atstovais.

Komisija, jeigu būtina, atsižvelgdama į minėtą įvertinimą, teikia pasiūlymą šią direktyvą iš dalies pakeisti, numatant sistemą, nustatančią, kad visi į valstybės narės uostą užsukantys laivai, nepaisant to, ar jie faktiškai naudojami įrenginiais, padengtų ne mažiau kaip vieną trečdali 1 dalyje nurodytų išlaidų, arba kad būtų pradėta taikyti lygiavertį poveikį turinti sistema.

9 straipsnis

Išimty

1. Jeigu laivai plaukioja pagal tvarkaraštį ir dažnai bei reguliariai lankosi uostuose ir jeigu yra pakankamai įrodymų dėl priemonių, užtikrinančių, kad laivuose susidarančios atliekos bus atiduodamos bei mokesčiai bus mokami laivo maršrute esančiame uoste, susijusių uostų valstybės narės gali atleisti tokius laivus nuo 6 straipsnio, 7 straipsnio 1 dalies ir 8 straipsnio prievolių.

2. Valstybės narės reguliariai, bent kartą per metus, informuoja Komisiją apie pagal 1 dalį suteiktas išimtis.

10 straipsnis

Krovinių likučių pristatymas

Į Bendrijos uostą užsukančio laivo kapitonas užtikrina, kad krovinių likučiai į uosto priėmimo įrenginius būtų pristatomi pagal Marpol 73/78 konvencijos nuostatas. Visus mokesčius už krovinių likučių pristatymą moka priėmimo įrenginių naudotojas.

11 straipsnis

Įgyvendinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad kiekvieną laivą būtų galima patikrinti, siekiant nustatyti, ar jis atitinka 7 ir 10 straipsnius, ir kad būtų atliktas pakankamas tų patikrinimų skaičius.

2. Jei tikrinami kiti nei žvejybos ir pramoginiai laivai, kuriais pagal išduotą leidimą gali plaukti ne daugiau kaip 12 keleivių:

- a) atrinkdamos laivus patikrinimui, valstybės narės ypač kreipia dėmesį į:
 - laivus, kurie nesilaikė 6 straipsnio reikalavimų dėl pranešimo;
 - laivus, apie kuriuos jų kapitono pagal 6 straipsnį pateiktos informacijos nagrinėjimas atskleidė kitas priežastis manyti, kad tas laivas šios direktyvos nesilaiko;
- b) toki patikrinimą galima atlikti pagal Direktyvą 95/21/EB, kai tinka; nepaisant pagal kokias nuostatas patikrinimai atliekami, taikomas toje direktyvoje nustatytas reikalavimas, kad tikrinama 25 % visų laivų;
- c) jeigu atitinkama institucija yra nepatenkinta patikrinimo rezultatais, ji užtikrina, jog laivas iš uosto neišplauks tol, kol neatiduos laive susidariusių atliekų ir krovinių likučių į uosto priėmimo įrenginius pagal 7 ir 10 straipsnius;
- d) jeigu yra aiškių įrodymų, kad laivas iš uosto išplaukė nesilaikydamas 7 arba 10 straipsnių, apie tai pranešama kito uosto, į kurį tas laivas atplauks, kompetentingai institucijai ir, nepažeidžiant 13 straipsnyje nurodytų nuobaudų taikymo tvarkos, tam laivui neturi būti leidžiama iš to uosto išplaukti tol, kol nebus išsamiau įvertinti veiksniai, susiję su priežastimis, dėl kurių laivas nesilaiko direktyvos reikalavimų pavyzdžiui, bet kokios pagal 6 straipsnį pateiktos informacijos tikslumas.

3. Valstybės narės nustato reikiamas žvejybos ir pramoginių laivų, kuriais pagal išduotą leidimą gali plaukti ne daugiau kaip 12 keleivių, kontrolės tvarką, siekiant užtikrinti, kad tie laivai laikytųsi šios direktyvos reikalavimų.

12 straipsnis

Papildomos priemonės

1. Valstybės narės:

- a) imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad kapitonai, uosto priėmimo įrenginių tiekėjai ir kiti susiję asmenys būtų tinkamai informuoti apie jiems pagal šią direktyvą taikomus reikalavimus ir kad jie šių reikalavimų laikytųsi;
- b) skiria atitinkamas institucijas ar įstaigas funkcijoms pagal šią direktyvą vykdyti;
- c) numato bendradarbiavimą tarp savo atitinkamų institucijų ir komercinių organizacijų, siekiant užtikrinti veiksmingą šios direktyvos įgyvendinimą;
- d) užtikrina, kad pagal 6 straipsnį kapitonų teikiama informacija būtų tinkamai tikrinama;
- e) užtikrina, kad formalumai, susiję su uosto priėmimo įrenginių naudojimu, būtų nesudėtingi ir be gaišties sutvarkomi, siekiant paskatinti kapitoną naudotis uosto priėmimo įrenginiais ir išvengti laivų gaišinimo;
- f) užtikrina, kad Komisijai būtų įteikta pareiškimų dėl 4 straipsnio 3 dalyje nurodytų uosto priėmimo įrenginių neatitikimų kopija;
- g) užtikrina, kad laivuose susidarančių atliekų ir krovinių likučių apdorojimas, naudojimas arba šalinimas būtų atliekami pagal Direktyvą 75/442/EEB ir kitus atitinkamus Bendrijos teisės aktus dėl atliekų, ypač 1975 m. birželio 16 d. Tarybos direktyvą 75/439/EEB dėl naudotų alyvų šalinimo ⁽¹⁾ ir 1991 m. gruodžio 12 d. Tarybos direktyvą 91/689/EEB dėl pavojingų atliekų ⁽²⁾;
- h) pagal nacionalinius teisės aktus užtikrina, kad visos laivuose susidarančios atliekos ar krovinių likučius pristatančios ar jas priimančios šalys galėtų reikalauti žalos dėl pernelyg užgaišto laiko atlyginimo.

2. Laivuose susidarančių atliekų ir krovinių likučių pristatymas laikomas išleidimu į laisvą apyvertą, kaip apibrėžta 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą ⁽³⁾, 79 straipsnyje. Muitinė neturi reikalauti, kad pagal Bendrijos muitinės kodekso 45 straipsnį būtų įteikiama bendroji deklaracija.

⁽¹⁾ OL L 194, 1975 7 25, p. 23. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 91/692/EEB (OL L 377, 1991 12 31, p. 48).

⁽²⁾ OL L 377, 1991 12 31, p. 20. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 94/31/EEB (OL L 168, 1994 7 2, p. 28).

⁽³⁾ OL L 302, 1992 10 19, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 955/1999 (OL L 119, 1999 5 7, p. 1).

3. Valstybės narės bendradarbiauja su Komisija, nustatydamos tinkamą informavimo ir monitoringo sistemą, kuri apimtų bent jau visą Bendriją, siekiant:

- pagerinti laivų, nepristačiusių laive susidaranciu atlieku ir krovinio likuciu pagal šią direktyvą, atpažinimą,
- nustatyti, ar laikomasi šios direktyvos 1 straipsnyje numatytų tikslų.

4. Valstybės narės bendradarbiauja su Komisija, nustatydamos bendrus 8 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytų laivų atpažinimo kriterijus.

13 straipsnis

Nuobaudos

Valstybės narės už pagal šią direktyvą priimtų nacionalinių nuostatų pažeidimą nustato nuobaudų sistemą ir imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad tos nuobaudos būtų taikomos. Numatytos nuobaudos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

14 straipsnis

Reguliavimo komitetas

1. Komisijai padeda pagal Direktyvos 93/75/EEB⁽¹⁾ 12 straipsnio 1 dalį įsteigtas Komitetas (toliau – komitetas).

2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnį.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis – trys mėnesiai.

3. Komitetas patvirtina darbo tvarkos taisykles.

15 straipsnis

Pakeitimų procedūra

Šios direktyvos priedus, 2 straipsnio b punkto apibrėžimą, nuorodas į Bendrijos bei Tarptautinės jūrų organizacijos (TJO) dokumentus, siekiant, kad jie atitiktų įsigaliojusias Bendrijos arba Tarptautinės jūrų organizacijos (TJO) priemones, galima iš dalies keisti 14 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, jeigu tokie pakeitimai neišplečia šios direktyvos taikymo srities.

Be to, šios direktyvos priedus galima iš dalies keisti minėta tvarka, kai būtina pagerinti šia Direktyva nustatytą tvarką, jeigu tokie pakeitimai neišplečia šios direktyvos taikymo srities.

16 straipsnis

Įgyvendinimas

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję iki 2002 m. gruodžio 28 d., įgyvendina šią direktyvą, ir apie tai nedelsdamos praneša Komisijai.

Tačiau 2 straipsnio c punkte nurodytų nuotekų atžvilgiu šios direktyvos įgyvendinimas atidedamas 12 mėnesių nuo Marpol 73/78 konvencijos IV priedo įsigaliojimo, kartu išlaikant konvencijoje numatytą skirtumą tarp naujų ir eksploatuojamų laivų.

2. Valstybės narės, priimdamos šias priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

17 straipsnis

Įvertinimas

1. Kas treji metai valstybės narės Komisijai pateikia ataskaitą apie šios direktyvos įgyvendinimo būklę.

2. Komisija, remdamasi 1 dalyje numatytais valstybių narių ataskaitomis, Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia įvertinimo ataskaitą apie sistemos veikimą, kaip numatyta šioje direktyvoje, bei teikia siūlymus, jeigu būtina, dėl šios direktyvos įgyvendinimo.

18 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja jos paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* dieną.

19 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2000 m. lapkričio 27 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkė

N. FONTAINE

Tarybos vardu

Pirmininkas

L. FABIUS

⁽¹⁾ OL L 247, 1993 10 5, p. 19. Direktyva su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Direktyva 98/74/EB (OL L 276, 1998 10 13, p. 7).

I PRIEDAS

REIKALAVIMAI ATLIEKŲ PRIĖMIMO IR TVARKYMO PLANAMS UOSTUOSE

(nurodytiems 5 straipsnyje)

Planai apima visas į uostą paprastai užsukančiuose laivuose susidarančių atliekų ir laivų likučių rūšis ir rengiami atsižvelgiant į uosto dydį ir į uostą užsukančių laivų tipą.

Planų sudedamosios dalys yra šios:

- uosto priėmimo įrenginių poreikio įvertinimas, atsižvelgiant į paprastai į uostą užsukančių laivų reikmes,
- uosto priėmimo įrenginių tipo ir pajėgumo aprašymas,
- išsamus laivuose susidarančių atliekų ir krovinių likučių priėmimo ir surinkimo procedūrų aprašymas,
- mokesčių surinkimo sistemos aprašymas,
- pranešimo apie įtariamus uosto priėmimo įrenginių neatitikimus tvarka,
- nuolat vykstančių konsultacijų su uosto naudotojais, atliekų surinkėjais, terminalų operatoriais ir kitomis suinteresuotomis šalimis tvarka,
- priimtų ir sutvarkytų laivuose susidarančių atliekų ir krovinių likučių rūšis ir kiekiai.

Be to, planuose turėtų būti nurodoma:

- atliekų pristatymą reglamentuojančių teisės aktų ir formalumų santrauka,
- asmens arba asmenų, kuris (-ie) bus atsakingas (-i) už plano įgyvendinimą, identifikavimas,
- uoste esančios atliekų išankstinio apdorojimo įrangos ir procesų, jeigu tai taikoma, aprašymas,
- uosto priėmimo įrenginių faktinio naudojimo registravimo metodų aprašymas,
- priimtų laivuose susidarančių atliekų ir krovinių likučių kiekių registravimo metodų aprašymas ir
- aprašymas apie laivuose susidarančių atliekų ir krovinių likučių šalinimą.

Atliekų priėmimo, surinkimo, laikymo, apdorojimo ir šalinimo tvarka visais aspektais turėtų atitikti aplinkosaugos vadybos programą, kuria siekiama pirmiau minėtos veiklos daromą įtaką aplinkai palaipsniui mažinti. Tariamą, kad tos programos laikomasi, jeigu pirmiau minėta veikla atitinka 1993 m. birželio 29 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1836/93, leidžiantį pramonės sektoriuje dirbančioms įmonėms savanoriškai dalyvauti Bendrijos aplinkosaugos vadybos ir audito programoje ⁽¹⁾.

Informacija, kuri turi būti prieinama visiems uosto naudotojams:

- trumpa nuoroda į didelę tinkamo laivuose susidarančių atliekų ir krovinių likučių pristatymo svarbą,
- uosto priėmimo įrenginių vieta, taikytina kiekvienai prieplaukai (su schema/žemėlapiu),
- paprastai tvarkomų laivuose susidarančių atliekų ir krovinių likučių sąrašas,
- ryšių punktų, operatorių ir siūlomų paslaugų sąrašas,
- atliekų pristatymo tvarkos aprašymas,
- mokesčių surinkimo sistemos aprašymas ir
- pranešimo apie įtariamus uosto priėmimo įrenginių neatitikimus tvarka.

(¹) OL L 168, 1993 7 10, p. 1.

II PRIEDAS

INFORMACIJA, KURIAŲ REIKIA PRANEŠTI PRIEŠ ĮPLAUKIANT Į UOSTĄ

(paskirties uostas, kaip nurodyta Direktyvos 2000/59/EB 6 straipsnyje)

1. Laivo pavadinimas, laivo šaukinys ir, tam tikrais atvejais, jo atpažinimo numeris pagal Tarptautinės jūrų organizacijos (TJO) nuostatas:
2. Laivo įregistravimo valstybė:
3. Numatomas atplaukimo laikas (ETA):
4. Numatomas išplaukimo laikas (ETD):
5. Uostas, iš kurio laivas atplaukia:
6. Uostas, į kurį laivas ketina plaukti:
7. Paskutinis uostas, į kurį buvo pristatytos laive susidariusios atliekos, ir tokio pristatymo data:
8. Pristatytinas į uosto priėmimo įrenginius atliekų kiekis:
visos kai kurios neatiduodate jokių (*)
ostas atkritumu užņemšanas iekārtās?
9. Pristatytinų ir (arba) liekančių laive atliekų ir likučių rūšis ir kiekis bei didžiausia atliekoms laikyti skirtos talpyklos talpa procentais:

*Pristatant visas atliekas, atitinkamai pildoma antra skiltis.**Pristatant kai kurias atliekas arba jeigu jos iš viso nepristatomos, pildomos visos skiltys.*

Rūšis	Pristatytinos atliekos m ³	Didžiausia atliekoms laikyti skirtos talpyklos talpa m ³	Laive paliktų atliekų kiekis m ³	Uostas, į kurį bus pristatytos likusios atliekos	Apskaičiuotas atliekų kiekis, kuris susidarys laive nuo pranešimo iki laivo atplaukiant į kitą uostą m ³
1. Naudotos alyvos					
Dumblas					
Triumo vanduo					
Kita (nurodykite)					
2. Šiukšlės					
Maisto atliekos					
Plastikas					
Kita					
3. Su kroviniu susijusių atliekų⁽¹⁾ (nurodykite)					
4. Krovinių likučiai⁽¹⁾ (nurodykite)					

⁽¹⁾ Gali būti įvertiniai duomenys.

(*) Varnele pažymimas reikiamas kvadratas.

Pastabos:

1. Šią informaciją galima naudoti vykdant uosto valstybės kontrolę bei atliekant kitus patikrinimus.
2. Valstybės narės nustato, kurios įstaigos gauna nurodyto pranešimo kopijas.
3. Ši forma turi būti pildoma, jeigu laivui netaikoma išimtis pagal Direktyvos 2000/59/EB 9 straipsnį.

Tvirtinu, kad

pirmiau pateikti duomenys yra tikslūs ir teisingi bei

laive yra pakankamai vietos visoms nuo pranešimo iki atplaukimo į kitą uostą laive susidarantioms atliekoms laikyti.

Data

Laikas:

Parašas
